

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 60. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137200927168/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

Jeg betragtede hende nemlig endnu stadig som et ophøjet Væsen.

— — —
Da jeg kom til at bo i Dr. Tværgade, havde Tante lige faaet en ny Pige, der var en fuldkommen Modsætning til den forrige, som hun havde haft i mange Aar, og som havde tiltaget sig et saadant Herredømme i Huset, at John havde givet hende Navnet „Ministeren“. Hun hed Mine, var halvgammel og strengt sædelig. Den nye Pige hed Rosa, var ung og levelysten.

Lige overfor vort Hus laa og ligger endnu Dansesalonen „Kjæden“. Der sneg Rosa sig over, naar Tante var gaaet til Ro. Men det blev opdaget. Og nu lagde Tante og jeg os paa Vagt paa Trappegangen og fangede hende.

John lo os ud og mente, at Pigen skulde have Lov at more sig.

I det hele var John dengang meget letsindig.

Og alligevel holdt Tante mere af ham end af mig, som dog troligt om Søndagen fulgte hende med i Kirken i Abel Kathrines Stiftelse, som dengang laa i Dr. Tværgade. Jeg var den eneste Ungdom, som sad der i Kirken, og alle de gamle Mænd og Kvinder fra Stiftelsen nikkede venligt til mig.

— — —
Henne i Bogladen gik alt i den gamle Gænge: Jeg ekspererede i Butikken, løb Byærinder, gik til Gyldendal og C. A. Reitzel for at faa min Principals Vekster diskonterede af gamle Fr. Hegel, en høj, mager og alvorlig Mand, som indgød mig stor Respekt. Brødrene Carl og Theodor Reitzel var mildere og spøjte med mig. Jeg véd ikke, hvorfor Hegel og Brødrene Reitzel altid var villige til at skrive bag paa Vekslerne. De har vel holdt af Manden. Det samme kom jeg gennem Aarene ogsaa til.

Men en mærkelig Mand var han. Han turde ikke bede Fuldmægtigen om Penge. Og en Nat gjorde han Indbrud i sin egen Pengekasse, hvis Laag han brød op og tog, hvad der var i den. Og om Morgenens fandt vi Kassen tom. Paa Bunden laa en Lap Papir, hvorpaa stod skrevet: „Taget 300 Kr.

N. N.“